

פרק יג' ש'

אהבה, שהיא התוכחה הכי גדולה (מ"ה)

אם נתבונן היטב בקשר בין יוסף לאחיו, למען האמת - נראה, שאין תוכחה, אלא, יש - רק אהבה. לאורך כל הדרך, רואים שיוסף מאוד שומר, על כבודם של אחיו ו גם בזמן שהוא מתגלה אליהם כתוב ולא יכול יוסף להתאפשר לכל הנצחים עליו ואומר רשי' שלא היה יכול לשבול שהיו מצרים נצחים עליו ו שומעין שאחיו מתבויישן, ولكن ציווה הוציאו כל איש מעה' ואז הוא נותן את קולו בבכי מרובה אחד. הבכי חזק עד ש: "וישקעו מצבים וינטנו בית פרעה".

הוא אומר לאחיו:
"גַּנְשׁוּ בָּא אֶלְיָה... אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם... אֶל תַּעֲזֹבּוּ... לֹא אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֶתְּנִי הַבָּה, כִּי הָאֱלֹקִים.

זה אלוקים שליח אותו לפניכם, לשום לכם שארית הארץ ולפסיות לכם לפיליטה.

מילים של אהבה אמר להם ; בשבייל שיחושו בה.

אין פה תוכחה, אלא אהבת אחים.

אהבה, שהיא התוכחה הכי גדולה.

התברר שיוסף לא חטא בגאווה והמציא להם חלומות של גדלות, אלא יוסף חלם חלומות של אמת. זה רק הם שהתקחשו לאמת וברגע אחד פתאום הם הבינו זאת, ועל כן התבונשו כל כך.

הах שליהם באמת אהב אותם. איך, יכולו לסלוד מהם עד לכדי: וישבאו אותו ולא יכלו דברון לנשלום ? איך הם לא הבינו באהבתו?

לכן, כיסתה את פניהם בושה, כל כך גדולה, עד כדי-כך, ש: ולא יכלו אפסיו לענות אותו.